

וקבל היהודים את החלו לעשوت

בයואר בדרך אפשר

וליליה, ולימוד תורה כראוי הוא לימוד כהה שב התורה הופכת להיות 'תורתה'⁴²
 של הלומד ונקרה על שם הינו לא באופן שהוא נשר ממצוות⁴³
 נפרדת ונבדלה בפניע-עצמיו, ולומד את המאמר של הארכוי"⁴⁴,
 אלא באופן דזקbel היהודים שהדברים מתגברים וחורדים בו⁴⁵,
 בפנויות — **כשמו של**
 המאמר, על שם הדיבור-המחייב⁴⁶
 שלו שמויה על תוכנו של כל⁴⁷
 המאמר³⁵ על כל הפרטים האמורים⁴⁸ בו, גם אלה שלא קשו רום ישנות⁴⁹
 לפ██וק הפוחח (**על-דרך** מה⁵⁰
 שפטם ובינוי תקון בשער⁵¹
 היהוד והאמונה³⁶ בספר⁵²
 התニア ששמו אשר יקראי לו⁵³
 לכל נברא ונברא בלשון הקדש⁵⁴
 הוא חיותו האלוקית ומקו רומו⁵⁵
 של הךבר הנקרא בשם זה,⁵⁶
 וכן הוא גם בשמות של ענני⁵⁷
 ומאמורי תורה, ובפרט שם⁵⁸
 שנתקבל ברוב תפוצות⁵⁹
 בישראל, דבר המעניק לו תוקף⁶⁰
 מיוחד במוקן ממש שפטם⁶¹
 מיוחד במוקן ממש שפטם⁶²
 הרמב"ס³⁷ בנוועג לגורה⁶³
 ותקנה שפטה בכל ישראל,⁶⁴
 שיש ליה תוקף של מצות⁶⁵
 עשה ומצוות לא-תעשה,⁶⁶
 שנאמר³⁸ על פי התורה אשר⁶⁷
 יורוך, לא מסור מן הךבר⁶⁸
 אשר יגידו לך⁶⁹, ולענינו, לימוד
 המאמר באופן של "זקל היהודים"⁷⁰
 הינו שהלמוד חזר את כל⁷¹
 מציאותו של הלומד (עס געמט⁷²
 אים דורך אינגעאנץ חזר בו⁷³
 ומקרין אותו לגמרי) ומתחדש עמו⁷⁴
 להיות מציאות אחת, ולא דבר⁷⁵
 נבד בעמי עצמו ובלשון רבונו⁷⁶
 הנקון בתניא³⁹ לגבי ההתחדשות⁷⁷
 של האדם הלומד תורה עם התורה⁷⁸
 הנלמדת: יהוד נפלא שאין⁷⁹
 בתקニア⁴⁰: יהוד נפלא שאין יהוד במוּהוּ ולא בערכו נמצא כלל בנסיבות

וכפרהסיא, כאמור לעיל שאמרית המאמר הייתה בנסיבות קהל רב (וכפי המשופר, היה ברורו וידוע שבן הקהיל נמצאים גם אנשים המתנגדים לענייני יהדות, ובכל זאת הרבי הרוי"צ דבר בכל החוקה) אשר מפני עוללים ויזנקים תורה יפרק עוז להשבית אויב ומתקנים³¹, הינו שאין להפעטל המנגד לימוד התורה כו', אלא ובפרהסיא, אשר מפני עוללים ויזנקים יפרק עוז זרים לפעול בהענין להשבית אויב ומתקנים³¹, הינו שאין להפעטל מהאויב כו', אין עוז אלא דיסקט עוז, לא רק אצל בן י"ח תורה עס ילדים ונערים צערו עד שיגדל הנער כו"³³, ולא רק אצל בן י"ג שנה (כפי שהיתה גורת המלכות שישי להמתין הפלצות של רוסיה ביום ההם שיש להמתין ולהימנע מלימוד עד שיגדל הנער כו"³³), ולא רק אצל בן י"ג שנה, אלא גם אצל עוללים ויזנקים, ועל-ידי-זה פועלם להשבית אויב ומתקנים כו'. ואף שככל זה שיך למעמד ומצב שהיה בשנתה תרפ"ז, שהיה צורך לפעול הענין דלהשבית בנוועג לאויב ומתקנים ב글וי, הרי מזה שכר מלוא להם י"ג שנה והם חביבם מזוהה אלא גם אצל עוללים ומצב שהיה צורך להשבית באופן מזוהה במזוהים ובקדמים, שלימוד המאמר צורך להשבית באופן בנוועג להשבית אויב ומתקנים כו' ויזנקים, ועל-ידי-זה פועלם ואך שככל זה האמור לעיל אודות ליום תורה מתרחק מסירות נפש מכם שדק למעמד ומצב המיוודה שהיה בשנתה תרפ"ז, שהיה צורך לפעול הענין דלהשבית צורך לפעול הענין דלהשבית המאמר³⁵ (**על-דרך** מה שפטם ובינוי תקון בשער בנוועג לאויב ומתקנים ב글וי, היהוד והאמונה³⁶ שמו אשר יגידו לו בלשון הקדש הוא חיותו של הךבר הנקרא בשם זה, ומוקן ממה שפטם הרמב"ס בנוועג לגורה, וכן המצוות הרי מזה מוקן גם בנוועג לylimוד מאמיר זה גם ובפרט שם שנתקבל ברוב תפוצות ישראל, עתה כאשר אין ודיפות קשות על לימוד התורה בימיים הרים, ככל זאת צורך להשבית אויב ומתקנים בתקון במקומו, ממאמר זה התעוררות ועדיר לylimוד התורה עד כדי מסירות נש. ובקדמים, שלימוד המאמר צורך להיות באופן שנעשה ובקדמים, שלימוד המאמר צורך להיות באופן שנעשה צורך להשבית אויב ומתקנים בתקון במקומו, ממאמר זה תוקתו של הךבר הנקרא בשם זה, ומוקן ממה שפטם הרמב"ס בנוועג לגורה ומתקנה שפטה בכל ישראל, שיש ליה תוקף של מצות-עשעה וממצוות לא-תעשה, שנאמר על פי התורה אשר יגורוך, לא פטור מן הךבר אשר גידדו לך, הינו שהלמוד חזר את כל מציאותו של הלומד (עס געמט אים דורך אינגעאנץ) ומתחדש עמו של כל מציאות אחת, ובלשון רבונו להיות מציאות אחת, ובלשון הנקון של הקדוש ברוך הוא, ולבשו שמו של הלומד (שם) שנאמר בתניא: יהוד נפלא שאין יהוד במוּהוּ ולא בערכו נמצא כלל בנסיבות

41. בתורת ה' חפזו ובתורתו יהגה יומם

(31) תהילים ח, ג. ד"ה הניל פ"ב. (32) ראה ספרי ברכה לג, ב. ויק"ר פל"א, ה. (33) ראה אגרות-קדוש אדרמו"ר מהרוי"צ ח"א ע' רנה. ע' שלחה. ע' תקסט ואילך. (34) ראה בארכיה שיחת יו"ד שבת שנה זו. (35) וכך שם זה הוא בגל שהתחלה המאמר היא בתיבות אלו, הרי הוא גופה שהתחלה המאמר היא בתיבות אלו, ועל שם נקרא המאמר, מוכיחה שהוא תוכנו של כל המאמר. (36) בטהלה נקראת (התורה) על חכמיינו ז"ל (37) תורתו³⁴, נזכריו חכמיינו ז"ל (38) (בגמרא) "בתהלה נקראת (התורה) על שמו של הקדוש ברוך הוא, ולבשו שמו של הלומד שנאמר בתניא: יהוד נפלא שאין יהוד במוּהוּ ולא בערכו נמצא כלל בנסיבות